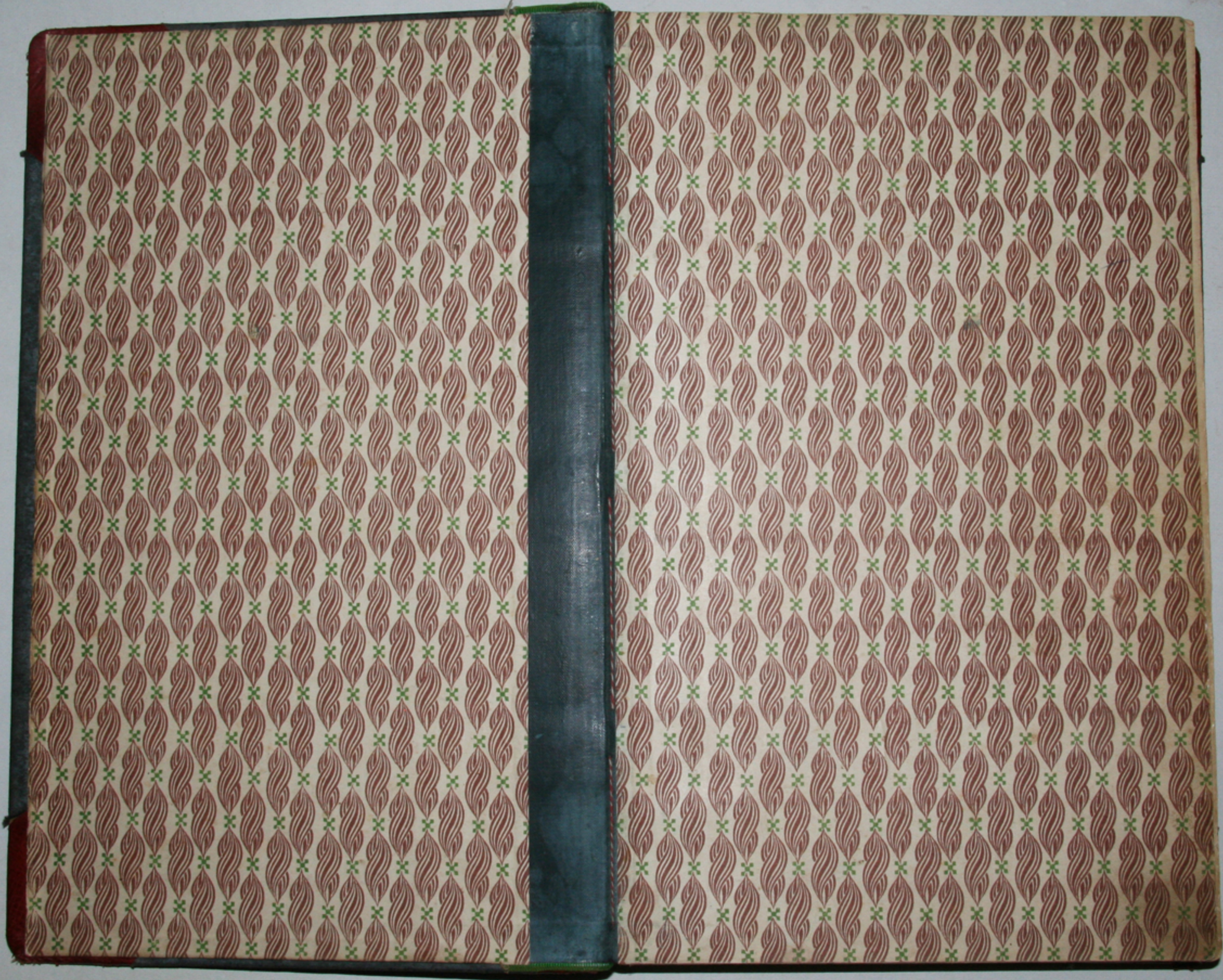

OBEC
ŠECHOVIC
1851. II. Kromka
obce Ševce.
Od roku 1940 psal a
dpsal: Aug. Horava.

PA MĚTNÍ KN IHA.

OBEC ŠECHOVICĚ.

ODLITBA ZA VLAST

Bože otcův můj, králi nebes i země, k Tobě vznáším svou vroucí modlitbu za blaho své vlasti a svého národa. Tvé svaté požehnání učinilo krásnou a kvetoucí moji vlast po pohtomé největší (rozumí se pobělohorská tragedie, pozn. red.), kdy bédou lidskou byla k pláči zmořena, ano, nadchnulo sílou a osvětilo rozumem statečné a zmužilé její bojovníky, a přivedlo chudobku, již již k zapomnění klesající, opět na stupeň slávy mezi ostatními národy — o, jak velice Tobě za to děkuji, Bože můj, a prosím Tebe s celou svojí vroucností, aby Tvé svaté požehnání dlelo nad milenou zemí, dokud kámen bude v ní stát na kameni a spočívalo nad národem drahým, dokud nepřezraje žití jazyk jeho mluvy. Žehnej vlast mou, Bože, kdy polibkem jara ze spánku zimního probuzena bývá a odívá se v zeleň mladistvou, kdy vůni libeznou jsou naplošny její lesy i háje a plínky pačibho levedu. Žehnej vlast mou, Bože, kdy požehnána jsou pole a role její zrajícími plody a obyvatelé její v posu tváři svých snájejí úrodu do svých příbytků. Žehnej vlast mou, Bože, kdy jeseň v ní svou vládu nastoupí a stromy a keře zralými plody obalí. Žehnej vlast mou, Bože, i tehdy, kdy pokryje háv sněhový její hory a lesy i chaloupky, jak hvězdy na nebi rozesté. Tvé požehnání svaté nechtě vejde do paláců zámožných, by tam hnulo srdce k dobročinnosti a útrpnosti, nechtě nemine ani prahu chatrč chudičké, by oblažilo jejího majitele, kteréhož chýlika ta je jediným bohatstvím a nechtě vynajde i ty ubožáky, kteří nevědí, kam hlavu svou by měli položit . . .

Neopouštěj, Hospodine, národ ten, jehož krev jest krví mou a jehož tlukot srdce i mého jest dulestem, chraň jej, sicez, opatruj, zachovej jej před zlem veškerým a před každou zhoubou. Dej, aby nikdy v něm nevznikly různé a nesváry domácí, chraň jej před úklady zlými jeho nepřátel a popřej, aby ve svornosti, lásce bratrské a v míru dokonalém hledal jediné a našel blaho své. Vznití v srdcích našich, v srdcích celého národa pravou, ryzí lásku k vlasti, nechtě všichni milujme rodnou svou zemi jako matičku svou, rodiťelku a hotovi jsme v každém okamžiku sílu svou, ducha svého a rozum svůj službě její zcela zasvětili. Osvět milostí Svou, Hospodine, též duše zbloudilé, které se hanbí za jazyk svých předkův a necí drahého toho otcův našich dědicví, přivede je k srdci společné naší matky a učiti dítkami jejími zdárnými.

A tak, rosou Božského požehnání Tvého, všemohoucí Bože, hojně pokropená, vlast má skvíti se bude v krásu májové, ledý, omězený věnoc hor skvostnou jí bude korunou, šepotající, zelenalé lesy slazem bohatým a břehy stříbropěnné libeznými stužkami, spojující lásku naši společnou — a když svorně, bratrsky budeme pracovat společně, jak na polích, rolích a v chatrčích dolčkových, tak i na místech vědy, učnosti a umění, pak s Tvým, Pane, přispěním zasadne vlast má na trůn mezi národy a vynikati budeme mezi nimi jako drahokam mezi křemeny.

O, dej, dobrotivý Bože, abych činnosti svou vlasteneckou byla ozdobou mé rodné země i tak sobě zasloužila klidného odpočinku v její hlině a dopřej mi té lásky, abych životem bezúhonným, vzorně křesťanským v této vlasti hodnou se stala vstoupiti jednou ve vlast všech národů celého světa. — Amen.

Sojil Václav Bavařský obdrženo 15. října 1943.

„Modlitba za vlast“ vyšla v modlitební knížce „Pomůcky ve vlně božské“ roku 1889. Modlitby jsou věnovány dcerám českým. Allova kresba je vybrána z chystané sbírky 300 Allových kreseb, které pod názvem „Spalíček“ vydá na jaře nakladatelství Melantrich.

1923.

OBEC
ČEČOVIC
1851

Sametní knihka obce Čečovic

II. kniha.

Regul. č. 1. 1923.

Naši předkové, chtějíce potomkům zachovati vědomost dějin důležitých, znamenali je v bibli. Bylať tato svatá kniha našim pradčím nepostrádatelnou přívodkyní životem. U ní čtouce poznávali moc, moudrost a lásku boží, z níž čerpali sílu v bojích a utrpení, ze svatých jejích slov prokřmítována jim v dobách soužení naděje lepšího života.

A do té bible zoranášeli dědové naši svou lásku, radost, bolest a utrpení. Bohužel, pohroma bělohorská vzala nám bible. Koníáš je páčil, naši je skrývali, cizinci je kradli a do své země odnášeli.

A přece i z té doby najdou se dějiny jednotlivých rodů na deskách bible, též na deskách kroniky nebo i nebeklice. Ale je těch zápisů málo a týkají se kolikrát jen jistého rodu.

A přece je třeba, abychom dobře znali to, co našim předkům prospívalo a co jim škodilo, jako dobré bude těm, kdo po nás přijdou, aby znali, co nás těšilo a co rmoučilo, co prospěch a co škodu nám přinášelo, aby znajíce to vše, následovali nás v dobrém, ale vystříhali se našich chyb.

Zákonem rep. československé ze dne 30. 1. 1920, č. 80. Sb. 3. a n. nařízeno založiti pamětní knihu obecní.

Tomu vyhovují *F. Hájek, starosta*

Tato kniha čítá 404 stránek.

U Čechovicích, dne 1. prosince 1923.

Karel Kaniák
předseda komitatu

Jan Klier
starosta
Josef Paluch
náměstek

Štěp. Vojtěch

Čičovice, dříve Čičovice, ves,
500 m. nad mořem, 6,9 km. sev. vých.
od Nepomuku; n.p. 1900. 35 p. pop. a
313 pbyv. od r. 1789. počet jisek dvojnásob,
počet pbyvatel o čtvrtinu vzrostl.

Čičovice ode dávna ke sborů vládyk
a Vráan patřivaly. V Vráany sdílely
jistěně psudy i majitele až do
třetí čtvrtiny XIV. stol., neboť před
r. 1386. připadly i s Vráany konvete
kláštera pomuckého.

V letech 30 tých předěsího století
nosily zde muřiti v skoli velké,
kulaté klobouky, dlouhý, až na
ramena sahající vlas, dlouhé
oblčné kabaty s černým lemováním,
který oblek sami si photovali.
Ženy nosily pestří, plátěmi a
stříbrnými portami prořobené
šmukovky a tlustou perinku
na prsou.

Roku 1864. Ladislav ze Šternberka,
přikompil ves Čičovice k panství
Helena Flopa.

Čičovice
osady obec.

Čičovice,
poloha.

Obec Čičovice leží 7 km na východ
od města Nepomuku 590 m nad mořem při
potůčku čičovickém, který pramení pod
alesněným vrškem Kázkem 604 m vys.
Sty starší domy stavěny pod vrškem Ho-
rávkem 507 m vysokém. Tída, na níž
obce leží, sklání se ulhem k západu,
odhůd k nám přicházejí části deště a
větry. Průměrná roční teplota nedosa-
huje ani 7°C. Na jihozápadě vzhůd se
do výš 662 m smukovým lesem zarostlý
vrch Hlídaj, který je označen eo trian-
gulační bod a jest nejvyšším vrškem
celého přístičkého politického okresu.

Čič je rodné jméno a přicháří
u staročestně velice puvsta. Vědyt na
Převšku jsou ještě jedny Čičovice (okres
Koršuv Týd) kde bývalo sídlo rytšské,
střed panství a hostel. Jiné Čičovice, též
Čičovice Velké a Malé jsou na Smichovsku.
Jiné jména, odvozená kajistě od stejného
přijmění jsou: Čičelice na Mělnicku,
Čiččlovice na Blatensku, Čiččm u Ho-
stouně, Čiččm myslivna a hajnice u
Babiny na Kralovicku, Čičkov na
Voticku, Čiččovice na Chotěbořsku a u
Trimdy. Dále ještě přicházejí Čiččnice,
Čiččov, Čiččová, Čiččovice a pod. Tato jsou
jména osad v Čiččách. Podobná jména

Původ obce.

přicházejí zajištěni na Moravě. Lokálati dnes pravý původ obce naší, je věc těžká, možno i nemožná, avšak stačí poukázat na shodu oněch pojmenování. Kramličná pověst, kterou jsem slyšel vyprávěti, praví, že naše obec dostala jméno dle pana Čičče z Rožmberka, kterýžto sem prý přivedl kolonisty z vjch. Moravy a ti obec osídlili. Odtud jména: vrch Morávek, jméno chalupy č. 44 a 41. u Morávků, příjmení Moravec a Palacký. Víkend však jsem nenalel, že by pověst byla historicky odůvodněná a zannamenána. Jisto je, že naše obec patřila ká zboží klášternímu v Pomukú pod Zel. Horou. I no měla spolinní osudy a pány. V Sealsáchovijsk Shadesk apoméisk, díl 17. pag. 221. jsou zannamenány dějiny Zelené Hory a tam je též z r. 1560 uvedena nejstarší zmínka o naší obci. Tehdy obdržel za díl Vilem ze Humberka mezi jinými vesnicemi také vsi: Klášter, Liby, Viciň, Sedliště, Zahradku, Čičovic, Berdichov at.d. Od té doby zůstaly Čičovice při panství Zelenohorském až do zrušené roboty a jejího vyvazení t. j. do r. 1850. Dějiny obce obměrují se tudíž na jména starýjsk

usedlíků a počet jednotlivých gruntů. Jména starýjsk usedlíků jsou v archivu párněském na Zelené Hore a v archivu farním ve Viciň. Na stránku zelenohorských jsou staré Zebáře z r. 1680. V nich jsou seznam bývalýjsk usedlíků a spolu jsou tam uvedeny platy a povinnosti k vrchnosti. Jednotlivé správy o naší vsi přinásejí i německé topografie; na př. Fallové asi z r. 1790 a Sommerové z r. 1840. Zajisté i Památky archeologické a místopisné a Archiv český mají aminky o naší obci. Podobně i německé popisy Zelené Hory od Uebera, Uehove a j.

Zmíněným obecním zastupitelstvem ze dne 22./11. 1923 byl jsem já, Karel Kaniák správcem zdejší školy ustanoven prvním kronikářem zdejší obce. Funkce této ujal jsem se ihned. Narodil jsem se ve Křeskovcích u Pěštic. Vystudoval učitelský ústav v Plzni, působil jsem dvakrát v Pěšticích, pak v Pomukú, Letněch, Roupově, Koričích, Letněch, Penčích, Křeskovcích a Křasově. Do Čičovic přišel jsem z Letna 31. 7. 1922.

Člmy letopisecké komise jsou: starosta obec Jan Klus, č. 31., rotník Václav Klus, č. 10. a kněží Frantisek Palacký, č. 51. Naše obec čítá nyní 56 čísel dom

Tuň kronikář

Letopisecká komise

Starosta

(5. číslo schůze) a při posledním sčítání lidu dne 16. říj. 1921 čítala 313 obyvatel české národnosti. Mezi zaměstnanými je tu 25 rolníků a chalupníků, 28 domkářů a správců škol. Za řemeslníky je tu 1 kovář, 3 lesáři, 3 rednici, 4 křiží, 1 kolář, 1 hovář, 1 konstruktér dřevohojat špicích, 2 kupci, a 1 hostinský. Hostinec vedlejší v čp. 19 jest od r. 1720 v držení rodu Palackých. Před časem byl hostinec též v čp. 48, ale ten zanikl. V čp. 54 jest strojná výroba hrabů a hosiřat.

Sčítání lidu.

V posledních 50 letech bylo napsáno v číslech při sčítání lidu:

r. 1869	336 osob a 47 domů,
r. 1880	330 " a 54 domů;
r. 1890	344 " a 56 domů;
r. 1900	346 " a 54 domů;
r. 1910	328 " a 55 domů;
r. 1921	313 " a 55 domů.

Nepřítelů dnes žijících obyvatelů jsou tyto:
 Šlachová Marie, roj. č. 3, ro. r. 1834,
 Klisová Marie, čp. 40, ro. r. 1845,
 Konělová Marie, čp. 50, ro. r. 1845,
 Klisová Marie, čp. 16, ro. r. 1849.
 Ž. mužů jsou nepřítelů: Tomáš Moravec, č. 11,
 Koněel Matěj, č. 21 a Jan Matěj, čp. 25.
 Všichni jsou zemřeli v r. 1854.

Stavby v obci.

V dolní části obce při potoku se říká

v Loučku, na jižní straně u vrchu u říčky "na Morávkou", v ulici východní od školy u říčky v Práhoně.

Katastr naší obce měří celkem 440 ha 91 a. Z toho je 279 ha 7 a poli, 61 ha 98 a luk, 51 ha 8 a lesů, 28 ha 73 a pastvin, 5 ha 20 a pabrad a zastavěné a jiné plochy je 14 ha 11 a. Z toho je v majetku obce: 44.6109 ha lesů, 10.6557 ha poli, 23.8537 ha pastvin, 30998 ha luk, 348 ha místní hati; uhnem 82 ha 25 a 49 m². Kromě toho vlastní ediji obce v katastru obce Zahradky 6 ha 67 a 84 m² pozemků, t. j. 1.6940 ha poli, 4.4734 ha luk, 51 a pastvin.

Výměra katastru.

Výměra pozemků.

Na sever směrem od č. 22. oblonkem k Hájku jsou tyto pozemky: Zahumnice, Obirky, Za Řeřábovic, Mešnice, Hlinky, U kromady, Podhradské, Chvoji, Ka bábě,

Na východ od č. 10. jsou: Štávníky, (louky u vrh se všechny jmenují Štávníky), Ládky, Zahrady, Pod resti, Za kninu Pod Hájkem, Za Svědkovcem, Kad Vosenici, louky Vosenice, Hájek, Za Hájkem, les Vosenice a poli Za Vosenicí.

Od č. 40. na v. jsou: Za Koukolovic, Obeciny, Kad Litorovky, Rajčůl a Rokli, Široký, Plánky, Zaborovky, Větry, Ládky

Kory, Plán, Lomenický, Za Lepý Hlínek, Limkovice, Zedda, Studený, Bejhovice, Křípice, Sad Křípice, Sa j. od č. 49. Za Petinovic, U kříčku, Za Koriškenů, Sa Morávkou, Turský, Houbný, Malý, Pod horou, Meri vřaty, V klměcku, V hovářicku, Krajina, Roviny, Kliriny, Pěškovský, Lepice, Křevárovice, Kopaniny, Věchovna, V loukách, Pod Hledrym, Karkovna, U luhu, Rybníček, Palach (les), Kopaniny (les).

Sa západ od č. 31. Právníky, Kade Právníky, Lhotka, Lida, Za sadem, Za Martinovic, Přední, Prostráná a Zadní kona, Prostráná, Kukle, Linhartice, Ouhelice, Hrbý, Kopevatý, Ochravený, Pod Hledrym, Chlumeč, U hbelu, Zadní Chlumeč, Přední Chlumeč, Klín, Věchy u Sedlišti, Sa pabouřku, Michovic klín, Doliny, Malý u Sedlišti, Velký, Pruhlaonice, Za Křípovic, Sa krajince, V cestách, Ochrublice, Běhanice u Smetalek.

Největší hospodáři.

Z usedlíků našich má nejvíce:
 1, Chodora Josef, č. 32, 15 665 ka, 2, Šefl Vojtěch, 15 717 ka
 3, Moravec Tomáš, č. 11, 15 530 ka, 4, Konečlová Anna
 č. 44, 14 866 ka, 5, Trachta Josef, č. 12, 14 849 ka.
 Původně bylo v Čecovicích 10 velkých statků. Ty se během doby dělily na poloviny, ba i třetiny. Největším toho dohledem jsou násvy jednotlivých

statků: Dolejších a Křejsích Hamrovic, Dolejších a Křejsích Korych, Dolejších a Křejsích Moravovic, Dolejších a Křejsích Pěškovic, Dolejších a Křejsích Moravovic.

Původní hospodáři.

Původně bývalo v Čecovicích 10 velkých selských dvorů, 1 pauský dvůr, kovář, hostinský a obecní majetek. Selské ty dvory a ale a chlévoviti neudrželý a dnes jsou všechny rozděleny a jsou následovně:

- 1, dvůr Šerých č. 1 (Pojík Jan) rozdělen v. hořej. Šerých č. 48 (František Vaník), 2, Koryčků č. 7 (Vojtěch Kory) rozdělen v. hoř. Koryčků č. 38 (František Kory), 3, U Hamrů č. 9 (Vojtěch Herout) rozdělen v. dolejších Hamrovic, č. 41 (Josef Moravec), 4, U Běvářů č. 10 (Václav Klus) rozdělen s dvorem u Koukolů, č. 35 (Jan Klus), 5, U Šláchů č. 11 (Tomáš Moravec), rozdělen s dvorem u Řečábů, č. p. 33 (Vojtěch Šefl), 6, U Trachtů č. 12 (Josef Trachta) rozdělen s dvorem u Důbků č. 32 (Josef Chodora), 7, U Míchů č. p. 13 (František Mícho) rozdělen s. Krajinkovic č. 56 (Tomáš Mícho) a s. Petinovic č. 49 (Josef Šefl), 8, U hoř. Moravců č. 14 (Vělková Anna) rozdělen s. dol. Moravců č. 39 (Matej Jan), 9, U hoř. Pěšků č. p. 20. 4 Palachů František, rozdělen

u. Hol. Pěšovic, č. 46 (Josef Palacký) 10., u. dol. Morávků č. 21 (František Koncíl) o. hor. Morávkovic č. 44. (František Koncíl.)

Panský dvůr.

V Čičovicích kdysi stával panský dvůr, který měl býti na místě statku dol. a hor. Pěšovic, což viděti zbytky zdí. Právě stalo se, že vyhořel a tu pole, kde se dříve říkalo na panském bylo rozděláno a prodáno rolníkům. Za hováře zbylo políčko hlíny u křížku.

Mlýn.

Mlýn byl kdysi v Čičovicích a, nce na raději statku, dol. Těšínsk ep. 1. Kde a jak zanikl, není mi známo.

Rybník.

Rybník je u. 2. jeden na dráhašb. siseň v. 1904, druhý u. vsi, ale ten je vypuštěn. První rybník byl v Loušku, Spichárovic č. 25. stodola a Kolovratníkovic sklep stojí na jeho břázi. Rybník první u. jednou zřehal a nce už nebyl obnoven.

Zanikl chalupa.

Dobránské chalupy zdejší byly vy- stavěny jednotlivými sedláky pro své syny. Jak na př. Od dvora u Těšínsk vznikla chalupa č. 43. u Jandů (Jan Janda majitel siseň); od dvora. Bečvářovic vznikly chalupy č. 24. u. Kolovratníků (Marie Adamová) a č. 42. u. Laolíků (Fr. Laolík); od Frachtovic dvora vznikla chalupa u. Fari (Karel Horav); od Lamovic dvora vznikla chalupa č. 28.

u. Andrijskú (Klášková J.), od dvora u. Nových vznikla chalupa č. 31. u. Nových cha- lapi u. u. dol. Bečvářů (Jan Klus); od Pěšovic dvora vznikla chalupa u. Petů č. 37. (Kamínec Palacký); od dvora Míchovic vznikla chalupa u. Madleňáků ep. 43. (Vojtěch Chodora); od Moravovic dol. č. 39. vznikla chalupa č. 45. u. Stěšnyti (Snejha Nováková); z hostince u. Palackých ep. 19. vznikla chalupa č. 51 u. Těšínsk (František Palacký).

První zední stavění.

První zední stavění měli hor. Nových č. 38. a písek, na její stavbu brán první z píškarny v. Kájku. V Kájku jsou 1. v. plci jámy dle pověsti na chytání vlků jina verze zni o vyřování zlatého písku.

Pěšerný vír.

První pěšerný vír, měl v době svého vy- shtáření kol r. 1848 děd Františka Palackého, (hor. Pěška) Jan Palacký.

šentour, brány, síčka, pluh obrátek.

První šentour, měl hor. Nový. Týž měl tři první pěšerní brány a první síčku s. dol. Morávkem. První pluh obrátek měl Josef Klasna (déd Dobránské Frant. Klasny č. 22.) a byl dělán ve Těšínsk.

Ovocnístvá.

Jednotlivé dvory mají dosti velké ratnady, namoze pěšernými ovocnými drubky osázenými. Avšak venku v polích a při cestách je ovocného stromů pokrova.

Uřípné stromů bylo vyasováno v posledních desetiletích následovně: p. 1880 švestky k. Púchov, v. 1898-99 vyaseno při okraji silnice u křížku ke kanálu 50 švestek. R. 1906, 7, a 8 vyaseno pěstovním opávkou k. P. Kartáka 318 švestk u Okrouhlice. R. 1909 sazeno při silnici k. Těšín 102 švestky. Z odrostlých stromů vyniká krásná lipa hor. Pěškovic, její má v obj. 1 m³ u 4 dm, a lipy u Řešebí. Ta námi stojí stará lipa vydatná. Kalá lipa sazená 1/4. 1895. Zl. motu stojí lipka u Probohy, sazená dne 1. 11. 1919.

Pořadí.

Počásí v naší obci je silně ovlivněno: dlouhá zima, mnoho sněhu (17. 1. 1893 - 39° R.) částo značné mrazy (5. 7. 1922 bylo -28° C). Léta bývá někdy značně teple. Tak dne 10. 1. 1892 naměřeno v noci 25°, ráno v 9 hod. 36° R. a v poledne 45° R., kteráž teplota před tím po 90 let nebyla dosažena. Rovněž velká vedra byla v r. 1904, 1911 a 1922. V roce 1911 byla tu suchá záplava náplava myši. Leštný rok byl zlatý: 1889, kdy dne 4. června byla zde velká povodeň, která mnoho škod způsobila. Blesk tu udíral vícekrát. Dne 2. června 1919 zabil na zápraží domu stáješho hospodáře Tomáše Štfla, č. 33.

Ohně.

V dřívějších letech byly ohně častější než nyní. Tak v r. 1890 17. září vyhořel státek u Doubků, č. 3h.; dne 25. října 18901 chalupa u Komárádů č. 34 a chlév a č. p. 23. u Levů. U hor. Pěšků hořelo ani 3 knače. Poslední stodola ve valce v. 1915. Tak vyhořela stavení čp. 4. u. Hončků a č. 30 u. Kládků. U hor. Moravů vyhořel stoh. Poslední hořela v říjnu 1921 chalupa č. 6. u. Kalistů.

Krajina pdejší má hojnost lesů, proto je zdravá. Epidemické nemoci jen zřídka mezi malými dětmi se vyskytly. Tak v posledních letech byly tu: v. 1902 spalničky, 1899 zájímavý kašel v. 1918 chřipka-španělka a v. 1923 planá neštovice. Prvodním lékařem je tu dlouhá léta M. D. Augustin Lennov a Nepomuků.

Zdravotnictví.

Posledním rychtářem pdejší obce byl hor. Pěšků Palacký Josef. Jako starostové stali v celé obci: Micho Šmíd čp. 13, Klus Josef č. 10, Nový Frant. č. 38, Nový Jan, čp. 35, Honcěl Josef, č. 1, Velíšek Jp. č. 14, Klíč Jan, č. 19, Klus Václav č. 10 1897-99 a 1903-1919, Šmáš Moravec, č. 11, 1900-2. Dne 15. června 1919 bylo zvoleno všeob. rovního a tajného hlasováním 5 rolníků a 7 domkářů.

Správa obce.

Starostou zvolen domkář Matěj Končel, čp. 50., náměstkem rolník Klus Václav, č. 10, radními Janda Jan, č. 13. a Taník Frant. č. 48. V roce 1921 v letech starosta zoba odřeloval a tu na abývající dobu zvolen starostou Moravec Vojtěch, domkář č. 18. Největší práva obec zvolena kompromisem mezi rolníky a domkáři dne 16. září 1923. Zvoleno 6 domkářů a 6 rolníků. Domkáři: Klus Jan, č. 31, Brůs Václav, č. 50, Max Matěj, č. 25, Kládek Tomáš, č. 3, Šyc Bohumil č. 17 a Chodora Josef č. 43, rolníci: Velíšek František, č. 13, Palacký Josef, č. 19, Moravec Josef, č. 41, Molepich Jan, č. 39, Šefl Vojtěch, č. 33 a Šefl Josef, č. 49. Starostou je Klus Jan, č. 31, náměstkem Palacký Josef, č. 19., radními: Šefl Vojtěch, č. 33. a Šyc Bohumil, č. 17.

čestní občani.

Čestnými občany zdejší obec zvoleni: 17. 1. 1900 správce školy Jakub Ondrle a 13. 1. 1905 nejvyšší maršálek Jiří Lohkova.

volby.

Politické myšlenky zdejších občanů možno viděti ve výsledku mnohých voleb do starod. shromáždění v dubnu 1920. Tu obdrželi jednotlivé politické strany následující počet hlasů:

	Do parlamentu mimořádně	Do senátu
1. Republikánská strana	80 hl.	67 hl.
2. Sociální demokracie	72 .	57 .
3. domkáři	4 .	5 .
4. Národní demokracie	2 .	3 .
5. Lidovci	—	2 .
6. zivnostníci	—	1 .

Za tu dobu, co tu působil, mohl, dle zkušenosti v jiných obcích, nabytých, říci, že poměry politické jsou tu poměrně dosti klidné a kdyby nebylo levi rustikalních, jež zákonem ze dne 17. 12. 1919 přešly v majetek obec, pak věci osobních, často jen klepů, sporů v obci by snad ani nebylo. (Žádné, je mi aspoň zda.)

Škola zdejší vznikla co jednotřídní povolením ze dne 31. 1. 1876, č. 24. 2752. p. l. rad. Před tím chodily děti do školy vršeňské. Škola zdejší je přizemní s podkrovním pokojíkem, a stojí prostrád v. na místě bývalé pastviny. Starostou obce a první představ. obce byl tehdy Josef Klus, č. 10. 24. května 1877 byla církevní pučena. Tehož roku 1. března začal tu vyučovat Jakub Chodora, a vyučování v. 1824. rokem. Již před tím učil zde v čp. 49, zde dne 6. listopadu 1876. Celkem působil

Škola.

zde vypracováno až do 31. října 1879. Od 15. 9. 1879 do 31. března 1892 ustanoven zde def. správce školy, Josef Mudra. Od 31. 3. 1892 do 31. 7. 1892 byl tu zatím Frant. Zlhan. Po něm přišel dne 1. srpna 1892 Jakub Tondra po def. správce školy. V té době měla p. d. škola nejvíce dětí a jmenovaní se stárali o to, aby zřízena zde druhá třída. To se však nestalo. Dne 1. září 1902 se odstěhoval a zatím tu působil učitel Eman. Chánek. Po něm dne 1. 10. 1902 nastoupil tu definitivní místo Prokop Karták, kterýmž zde působil do své smrti dne 26. 10. 1913. V době jeho nemoci zastupovatel jej ve škol. pov. 1910-11 učitel Karel Bouše a pak v 1913 a 1914 učitel Václav Karták. 1. června 1914 přistěhoval se nový def. správce školy Eman. Hašek, kterýmž zde působil do 31. prosince 1921. Na to tu zatím učil někdy učitel Lad. Kovák. Po něm nastoupil jsem zde dne 1. února 1922 (nastoupil) def. místo správce školy já. - V roce 1914 provedena přístavba prosklov. pokojů a přechodů. Škole dává p. ch. škola pakrada, školní nářadí a svíceně.

Zeměpisná příručka pročtena zde vypracována dne 1. 7. 1883. Nyní jimi v. ind. uč. Emilie Pirklová a Emelka. Nábor. r. m. h. uč. p. os. díkan Karel Tondraška a Trčíně. Všechny školou povinných dětí je tu nyní v roce 1923-24 74 dětí. Z toho chodí z. 22 dětí (11 h a 11 d), do obecní školy v Nepomuku 10 dětí (9 h a 1 d) a 2 hři navštěvují gymnázium v Plani. Z. m. toho chodí 3 starší již do obecní školy v Plani a 2 dívky studují na ústavě ku vzdělání učitelů v C. Budějovicích. - Z. podání p. d. j. kteří studovali, uvádím: inženýr Josef Vlček, ro. v Čecovicích ep. 3. 12., kterýmž byl ve státní službě, vyměřoval dráhy, m. se jinými i železnici v Nepomuku do Plzně; Anna Michková, z. č. 49, nyní řídící učitelka v Nepomuku. Jinak podání, že obecní p. d. jen zřídka dali děti studovati.

Z. d. p. d. podniklo d. d. tyto výlety: Za vedení J. Anušky v 1898 do Mitovic a na Přemšín. Já byl s. d. m. 26. 1922 s. d. Lučici a na Raib, 24. 1923 v Slovickém b. a 22. 1923 ve skláně, Hvožď Mitovicích.

Rodáci.

Výlety školní

Kaplička.
Zvonek.

Prostřed námi stojí kaplička vy-
stavěná v r. 1856. V dřevěné věže je
zvonek, koupený v 1880 na místě dřívěj-
šího rozkřaplého. Čte zvonků se více
zajímavá událost. Dne 1. března 1918 ve
válce přišlo zrekvírovati zvonček vojáko
pro něčely válečné. Když šli vojáci k sta-
roston. Když se vrátili, tu občané Tomáš
Kluis, č. 6 a Josef Slovák, č. 15. zvonček
šňali a schovali ve sklepě zvonkové
(Pládek čp. 3.). V noci ve 2. hod. zahopán
Jozef Kluisem, čp. 35 a Aug. Horavcem
čp. 11. v zahrádě Tomáše Horavce, čp. 11.
při sídce pod obamy obyčejného stavění.
Tam ležel zvonček, skrýšil až do přem-
ětu, načerš navěšen v prvni na zvoně
při pohřbu Klauš. Končelovi, č. 21.

Hostel

Občané nábožensky zalcění chodí
do kostela do Těčně, někdy také do
Čičkova.

Žádaraš, pošta

Ža nádráři chodíme do Žel. žuti
5 km. Každého dne, mimo neděle chodí
k nám listonoš a poštor. úradu ve Těčně.
(od r. 1874)

Společný

V naší obci jsou následující spolky
1, Sbor dobrovol. hasičů, jeví kromě vý-
stroje a stříkačky vlastní nové jeviště.

Sbor založen dne 19. listop. 1892. Vyšší
funkcionáři jsou: Václav Klus, č. 10, starosta,
Balachy Jos., č. 19., velitel, Frachta Josef,
č. 12. náměstek velitele, Kavičák Karel, poklad-
níkem a Balachy František, č. 51. doroz-
cem náčie. Pohřební pokladna čítá
27 členů a vede ji od založení po 28 roků
Klaj Man, č. 25. Sbor čítá 38 činných
členů a je veden dobře. V. 1913 vznikl při
sboru hasičský doroz. Dne 15. 7. 1894
konán zed výzva hasičské skupy přestěh.
2, Společný družstvo, jež zakoupilo
v 1909 7 konšky motor benzinový a
čistící mlátičku za 7.800 Kč. Čítá
18 podílníků. Těde je předseda Josef
Chodora, č. 32, jednate Frant. Vaník,
č. 48., a pokladník Jos. Frachta, č. 12.
V. 1913 postavena kůlna na Horácku,
jež je spolu s těi hasičským skladistěm.
3, Vodní družstvo. To bylo založeno v 1909
a účelem jeho je odvodniti motoré
pozemky našeho katastru. Má podobně
vymacovaný meliorační plán, ale
činnosti nyní žádné nevyvíjí. Před-
sedou je Vojtěch Kovz, č. 7.
4, Politická organizace Republi-
kánské strany malorolnického a venkov-

ského lidu založená r. 1919. Členem její
 její politické vzdělání členů a hájení
 zájmů. Předsedou je Moravec Josef, č. 41,
 důvěrníkem Velíšek Frant. č. 14, a
 pokladníkem Mosejch Jan, č. 39.
 Spolek čítá 25 členů.
 5) Společnost domkářská je občanská orga-
 nizace strany sociálně-demokratické. Čítá
 18 členů. Předsedou je Douša Václav, č. 50
 a jednatelem Moravec Týpich, č. 18.
 V naší obci jsou tyto knihovny:
 Obecní lidová knihovna, havičská
 knihovna, učitelská knihovna a žabov-
 šská knihovna. Lidová knihovna zří-
 zena v r. 1920, umístěna je ve škole a
 jejím knihovníkem jsou J. Č. Č. 37
 rabat. a 5 pramených knih. K ní je
 přidružena knihovna havičská, zalo-
 žena r. 1905 a její čítá 179 knih, rabat,
 45 pramených a 104 divadelních.
 Knihovníkem jsou rovněž J. Č. Č. 40
 1923 přičítlo 42 členů celkem 568
 knih. Za jednoho čtenáře připadá
 průměrně 14 knih. Knihovna obecní
 dostává dary od obce (v rozpočtu je 300 Kč)
 a 6. 1923 dostala od ministerstva školství

Knihovny

knihovní dar v ceně 434 Kč. Knihovny jsou
 všem občanům volně přístupné a jsou v
 zimní době hojně používány. Pro potěbu
 školní slouží učitelská knihovna o 42 pra-
 cích a žabovšské knihovna o 145 pracích.
 První divadlo hrálo se v Černošicích
 v r. 1899, mělo název „Folklór námluvy“
 a učil je Hynek Týpich, obchodník z Třeboně.
 Byl namalován i jisté dobro. háně
 zde a tu se vedeni správců školy bohosla-
 vka Karáka hráno celkem 35 divadelních
 her. První dětské divadlo hráno v r. 1903
 „Kdy pastýři beskemáti.“ Po smrti jeho
 hráno vřídka celkem čtyřnácti. Já jsem
 zde učil celkem 9 divadel. her a toho
 3 dětské. R. 1922 prodáno staré jeviště
 do Měrušína haničim za 1.000 Kč a v něm
 postaveno jeviště nové nákladem 3.950 Kč
 práce a dřevo včetně. Na něm jsou
 první hráli divadlo. Otevřeno drama od št.
 Jiráskova dne 25. 3. 1923. Toho roku se tu
 hrála ještě tato divadla: 25. 3. 1923 oslehra
 „Bohyně p. ministerstva“; 28. října dětské
 divadlo „Lil nad plato“; před tímto jsou
 přel proslav o vjeňarum 28. října, dne
 9. 12. 1923 hra se života. Na pulkém gunt

Divadlo.

a 31. 12. 1923 veselohra. Lepený Samsoněk.
Tou jeviště maloval malíř V. Kuněš a Slovák.
Kusový odavý honají se každoročně.
v předvečer 6. června na vrchu Svínákov
kdež pálena je hranice. Loni a předloni
měl jsem pro tou přednášku.

Kusový odavý.

Časopisy

Časopisy chodí do vsi málo: jsou
to: Národní listy, Věstník a Lidový deník
a denní listy. Z týdeníků a odbor.
časopisů odebírají se: Plevňský kraj,
Rozkoč, Věstník, Škol na č. západě,
Věstník Selský, Hlavňské Rozhledy,
Český ústřední, Čsl. obec německá, Věstník,
Mladá Hráz, Samospráva, Křesť. a Maria,
Křesť. listy, Hospodářské listy, Český Deník.

Vojna

Smrtuno bylo v naší obci každý v.
1914 nastala válka, neboť v naší obci
sedešlo během války 64 mužů a to:
51 jich bylo v poli, v závodě pod
stát. dozorem jich bylo 11 a na valce.
některých nikonech v poli 2. Avšak i doma
pojistali hojně zkonšeli. Někteří jich
byli rodinách uhořela a bída, neboť nelí-
tehnou rakouskými úřady vymáháno
pokusní žito, brambor, krmivo a dobytek bez
ohledu na potřeby hospodářův. Dne nkarují

v každém stavění skřiváčku na obli a
morku, před slídícími sraky rekvisie.
Obyvatelé zdejší a všemožně bránili, by
nemuseli odváděti plodiny rakouským
rekvizicím, takže i starší obdělí zde zapo-
četiti. Ještě více bylo však ve městech.
Šlovalo se, že z daleka z měst přicházeli
lidi a prouli se odprodání bohatníků
shleba, jež však jim setruči na cestě
k nádraží uzmuli. Krotí věci nebyly
málo k dobití. Proto se rozmáhaly kraděny.
Drahota vzrůstala a množství peněz
podniklo (mluvím všeobecně, ne tudíž
o zdejší obci, kde jsem v té době nebyl,
a poměry tu nernal,) chamtivost
některých lidí, že pro bídu drahých
nezanali citu. Zvláště pak hrůzavé vý-
střelky jednotlivců čarů pak genera-
livamý celému venkovu a pastala
nenávisť mezi venkovem a městy,
je se namnoze eiti podnes. Typičtí
podrobně děje české vsi na války,
ještě liciti řadu nepřetržitých strasti.
Za zvlášť pamětihodnou událost z
doby té uvádím následující: Loni
se v lednu a květnu staly se úbočí.

několika stěží odvažlivě, kteří ne-
chtíce bojovat v rakouské armádě, skrývali
se tu v lesích se sbraněmi co členové zeleného
křídla. Lomd je ve Hédřím v houšti pod
pyramidou bouda, jíž se zřídili a kde
norovali. Někdy přišli na noc do částek
a slůži připraviti obránim našim ke sti-
se nikoho ze stěží nevypradili.

Převrat 1918.

Přišel radostný den 28. října 1918,
převrat, mír; Rakousko se rozpadlo a
po 300 letě porobě přišlo opět oláda
našich pčci do našich rukou. V naší obci
historický ten den odavon následovně:
Zpráva o konci války širila se od jst k
ústim a nevylišitelné nadšení zmorulo
u každé české duše. Šmed vyvěšeným
Ludoví školní, kapli a jinde prapory
českých barcu a na návi postaveny
3 stěžáry s prapory. Lid žasal a dával
povznesenou náladu na jevo zpěvem a
mjstřily z ~~prapory~~. Obrac bývalého císaře
Karla a černožlutý rakouský prapor
se školy byly odstraněny a veřejně
na návi spáleny. Dne 8. listopadu
konána v hostinai slavnost na paměť
bělohorské bitvy. Po přednášce, deklamaci

a zpěvu národních písní šel průvod
v hudbou obci. Širka při tom podniknutí
vyprala 120 Kč a tyžínovaný širokým a
rdorám po čsl. legionářst. Zatím zača-
li přicházeti bojovníci z front a vojáci se
pajeti. Smutno však bylo tam, kde
oplakávali na vojně padlého a nebo
nezjistného. Jsem to: František Moravec,
čp. 11, František Daviděk, č. 19, Křiček
František, č. 30., Háděk Josef č. 30.,
Kyzgijn Josef, č. 43 a druž nezjistný
černák Moravec. Kde těchto padli i
2 synové bý. zdejšího správce školy Jar-
táka, **Josef Karták a Jaroslav.**

Padlí

Z invalidů postřen vojice Václav
Melišek, čp. 14, jenma odřata u stěně
u nohu.

Invalidé

Vděční však budiz vzpomenu
i těch hodných hochů z obce naší,
kteří v zajeti dobrovolně přihlankli se
k čsl. legimn, k tomu jponcl i život
pro osvobodu vlasti obětovati. V ruských
legiích jsem to: Václav Klus, ml. č. 10.,
Zanda Josef, č. 23, Man František, č. 25,
v italských legiích byl Končel Václav,
čp. 44. - Zajatyých vojinnů z naší obce

Legionáři

Drahota.

bylo celkem 13.
 Drahota po vojne ještě vstoupala.
 Největší výše dostoupila v r. 1919 a 1920.
 Jde malá nálezka.
 1 q. (cena) vládní stanoveno 180 Kč; pod nu-
 ková morkem více až 500 Kč.
 1 q. žito cena max. 180 Kč,
 1 q. pšenice - - - - - 170 Kč,
 1 q. brambor až 130 Kč.
 1 q. hláv. zelí 80-100 Kč,
 1 kg másla až 60 Kč,
 1 vejce + žemě 2 Kč,
 1 kg hovězího masa 22 Kč,
 1 kg vepřového masa 32 Kč,
 1 kg sádla 36 Kč,
 1 l mléka 3 Kč,
 1 m³ dříví 60 Kč,
 1 q. uhlí 54 Kč,
 mužské šaty pro svátek horší látky 1.000 Kč,
 pár bot až 500 Kč,
 košile mužská 70 Kč,
 klobouk - - - 150 Kč,
 1 kg cukru 4.20 Kč,
 1000 cihel 500 Kč,
 1 q. vápna 60 Kč,
 1 l piva 4 Kč.

kůň až 20.000 Kč,
 kůrka až 10.000 Kč,
 kráva až 12.000 Kč.
 Cena pomekvi vstoupala, takže přišel
 1 korec i za 5.000 Kč.
 Denní meda v naší obci je dnes ani
 10 Kč a strava. Čelední má počně
 asi 2.400 Kč a služka 2.000 Kč.
 V roce 1922 bylo volátní počasí.
 Zima byla neobyčejně suchá. Největší
 mraz byl 5. února - 28°C. Koncem
 února se oteplilo a bylo teplo až do 20.
 března. Toho dne nastaly vánice a sníh
 zůstal ležet do 20. dubna. Liti se
 začalo až v květnu. Pak nastalo
 neobyčejně sucha. Teší dešť přišel
 až v polovině července. Leto bylo plně
 málo. V létě začaly malé deště,
 takže nebylo možno sklídkti ovocí a
 obilí, brambor a bramborů. Černý do-
 bytkář poklesl, neboť lidé pro nedosta-
 tek krmiva se dobytka zbavovali.
 Zima v r. 1923 velmi protáhla
 takže ještě 16.-18. dubna padal sníh. Pak
 nastalo příhodné jaro, takže již 28. května
 byla proná senoseč, avšak ta se protáhla
 na celý červen.

Urdy.

Počasí v r. 1922.

Počasí v r. 1923 a
pohod práce.